

ZAVNOH, ANTIFAŠIZAM I DANAŠNJA HRVATSKA DRŽAVA

Kako god postoje osobni, obiteljski, sociološki društveni primitivizmi, tako postoji i politički primitivizam.

Glavna značajka svih primitivizama su neodgovornost prema sebi i drugim ljudima uz stalno recikliranje sjećanja, vraćanje prošlosti, isticanje egocentričnih i društveno centričnih iskustava.

Tako je glavna značajka političkog primitivizma neodgovornost prema ulozi i funkciji čovjeka koji obnaša neko " radno " mjesto u društvu za društvo

raznih osobina, iskustava i tradicija .

Tako je svaki političar to veći primitivac što više svoju komunikaciju s društvom gradi autoritetom forme, sile, represije i manipulacijama.

Sinonimi su car, kralj i diktator kakvih je bio u izobilju u prošlom 20. stoljeću. Nadalje, značajka primitivnog političara u demokratskim društvima je u tome što se javlja kao prosvjetitelj, učitelj i komentator prošlosti, sadašnjosti i budućnosti.

Primitivci se obično stavljaju u poziciju mudrog i sveznajućeg učitelja ljudi i društva, nacije ili države, što se nekada zvalo mudrost Mussolinija, Hitlera, Lenjina, Staljina ili Tita.

Primitivni političari svoju političku retoriku uglavnom utemeljuje na pojavama i fenomenima prošlosti tumačeći ih na svoj subjektivan način, vrlo često prema " Perkinsovom zakonu " nametanjem govora o nevažnim i sporednim problemima društva".

Kada se iz te " primitivne " perspektive pogleda današnja Hrvatska država onda se može reći da je Hrvatska još uvijek politički primitivna država, upravo zato što se hrvatski političari ponašaju kao primitivci.

Jedna od bitnih značajki hrvatskog političkog primitivizma je što se na razne načine stalno i uporno reciklira i javnosti plasira hrvatska politička prošlost kao nešto jako važno i značajno za sadašnjost i budućnost Hrvata, društva i države. U tom kontekstu, kao što svi znamo, hrvatski političari stalno vrte mantru 2. Svetkog rata, vrte partizane, antifašizam, fašizam, ustaše i zločine uz stalno isticanje svog učešća u velikoj pobjedi nad izazivačima rata, nad nacističkom Njemačkom, fašistima, ustašama i četnicima prikazivanjem sebe u bijeloj maniri .

S jedne strane su neprijatelji - crni vragovi, zločinci, fašisti, nacisti i ustaše - gubitnici, a s druge strane su pobjednici - heroji, anđeli partizani antifašisti.

U takvoj crno - bijeloj podjeli caruje laž jer primitivni " **pobjednici pišu povijest** " po svojoj mjeri i prema svom osobnom, političkom i društvenom interesu.

Takav politički primitivizam dobiva ružni izraz ako je ratni pobjednički pothvat umotan u političku, filozofsku i znanstvenu ideologiju, a to se upravo dogodilo u Hrvatskoj.

Primitivci nakon završetka 2. Svjetskog rata uzimaju " **stvar u svoje ruke** " stvarajući takav društveni politički kontekst i okvir koji omogućuje trajni antagonizam između pobjednika i pobijeđenih.

Tako se u Hrvatskoj stvorila kombinacija ideološkog komunizma i antifašizma koja sve do danas od strane jednih Hrvata kazuje drugim Hrvatima da su bili glupi i zločesti, da su bili zločinci, zato što su bili na strani fašista, nacista, nacifašista i ustaša.

U takvom primitivnom političkom svijetu laž postaje element opstojnosti, pa tako da bi primitivci opstali svi lažu, a najviše lažu hrvatski antifašisti.

Ta dva politički primitivna svijeta sukobljavaju se ratno i na nesreću dijela Hrvatskog naroda dijele da na one koji se vezuju uz nacizam, uz napadače okupatore , to su Pavelić, ustaše i država Hrvatska stvorena nakon okupiranja Jugoslavije od strane nacista, i na one koji se vezuju uz napadnute, uz SSSR, to su jugoslavenski komunisti.

Takva podjela implicira podjelu Hrvata na fašiste, to su ustaše i NDH, i antifašiste, to su komunisti i nakon rata stvorena komunistička Jugoslavija i republika Hrvatska u okviru države Jugoslavije.

Zločinci su naravno fašisti - ustaše, dok su svjetlonoše komunisti - partizani i društveni ustroj po njihovoj mjeri.

Ta i takva podjela je bila toliko snažna i tragična da sve do danas, 60 i više godina nakon završetka 2 Svjetskog rata u primitivnoj političkoj svijesti Hrvata još uvijek fašisti i antifašisti žive kao utvare.

Takav memorijski politički primitivizam očituje se stalnim održavanjem sjećanja razne godišnjice i proslave antifašista), što se sve više politički podržava i prakticira da bi se lagalo i prikrivala druga zločinačka strana antifašista, koji su, kao pobjednici godinama prikrivali svoje zločine , a isticali samo zločine neprijatelja, t.j. ustaša.

Zločinci fašisti - ustaše i zločinci antifašisti - partizani u fantazijama političara pojavljuju se na hrvatskoj političkoj sceni na najgori mogući način bez odgovornosti i dostojanstva prema državljanima koji nemaju nikakvog iskustva ni sa ustašama ni sa partizanima, a takvi je danas velika većina Hrvata.

Takva podjela i takva memorijska retorika u hrvatskom društvu stvara stanovito šizofreničko paranoičko stanje u kojem ludovanje postaje način života, postaje sužena svijest, postaje fikcija u kojoj se mladi naraštaji ne

snalaze, što ne razumiju i zato pribjegavaju vlastitim iskustvima u stvaranju i obrani hrvatske države.

U svijesti mlađih naraštaja fašista i antifašista nema i čude se zašto stariji cirkusiraju oko zvijezde petokrake, kukastog križa ili slova " U " na kapi!?

Danas hrvatski političari promoviraju antifašizam kao nešto jako važno i značajno za Hrvatsku državu, kao da je Hrvatska nekada bila, ili još uvijek jest, fašistička.

Zato je antifašista , barem u medijima, sve više i više, umjesto da ih je sve manje, ili da ih uopće nema, budući je fašizam pojava prošlog stoljeća kao društveno politički poredak Italije .

Današnja Hrvatska nije fašistička država (zemlja), što nikada nije ni bila, i zato tim prije začuđuje naklonost hrvatskih političara antifašizmu koji na tu temu govore:

Odluke ZAVNOH-a imale su velik i dalekosežan značaj u obrani hrvatske državnosti. Vodeći hrvatski antifašisti i domoljubi, rukovodeći se antifašističkom borbom hrvatskog naroda i drugih građana Hrvatske, učinili su tu časnu borbu satavnim dijelom svjetske antifašističke koalicije. Nacionalni antifašistički parlament Hrvata bio je ZAVNOH čiji je sljedbenik poratni kao i današnji Hrvatski sabor. Deklaraciju o antifašizmu je Hrvatski sabor prihvatio 2005. godine u kojoj se utvrđuje trajna afirmacija i njegovanje antifašističkih vrijednosti te zaštita i očuvanje stečevina antifašizma. Tom Deklaracijom, pozivaju se državna tijela da zakonskim sredstvima djelotvorno čuvaju vrijednosti i opredjeljenja hrvatskog društva da rade na očuvanju dostojanstva i skrbi nad sudionicima antifašističke borbe.

Da nije bilo odluka ZAVNOH-a , hrvatska sudbina bila bi povratak kralja i Draže Mihailovića. Odluke Zavnoha izravno su u temeljima današnje samostalne i demokratske Hrvatske. ZAVNOH i hrvatski antifašisti zaslužni su za vraćanje u cjelovitosti hrvatskoga nacionalnog teritorija Istre, Rijeke, Zadra i hrvatskih otoka. Hrvatska se i zbog odluka i stavova ZAVNOH-a , i kao rezultat NOB-a našla u sastavu antifašističke pobjedničke koalicije saveznika.

Upravo da nije bilo antifašizma, ZAVOH-a i AVNOJ- a Hrvatska bi bila odavno moderna Zapadna država jer je prema sporazumu u Jalti pripala interesnoj sferi Zapadnih saveznika i nikada ne bi bila Dražina, ali ni Titova. Bila bi i ostala država Hrvatska u prvo vrijeme pod protektoratom Amerike i Britanije, a zatim bi postala demokratska napredna država kao što su postale i sve ostale države Europe koje su bile pod okupacijom nacista.

Na Trećem zasjedanju ZAVNOH-a u privremenom ustavu buduće države Hrvatske napisana su temeljna demokratska načela slobode mišljenja i vjere, prava stranačkog okupljanja, prava na privatno vlasništvo i poduzetništvo te nacinalna ravnopravnost.

Da je taj ustav zaživio Hrvatska nikada ne bi bila komunistička, ali taj ustav nikada nije saživio, sve dok se komunistička Jugoslavija i Hrvatska nije

rasapla. Ne samo da taj ustav nije saživio već su i pisci tog ustava eliminirani, a ponekli i ubijeni kao Hebrang.

Olukom ZAVNOH-a Hrvatska je konstituirana kao suverena država nasuprot proglašenju kvinslinške Nezavisne države Hrvatske.

Upravo se Ustav iz 1990 nadovezao i oslonio na demokratske vrijednosti sadržane u odlukama 3. zasjedanja ZAVNOH-a.

Andrija Hebrang, potpredsjednik ZAVNOH-a ustvrdio je: " Velik je i dalekosežan politički i povijesni značaj ovih odluka za sudbinu i budućnost Hrvatske. Ostvarujući vjekovne težnje hrvatskog naroda, hrvatski sabor – ZAVNOH je na temelju prava samoodređenja donio odluke o stvaranju slobodne i ujedinjene države Hrvatske. Time je slobodna i ujedinjena Hrvatska postala federalnom državom. Time je onemogućeno da Hrvatska više nikada ne bude uređivana interesima marionetskih sila ili pak politike nečijih pretenzija, već isključivo temeljem povijesnih odluka ZAVNOH-a. "

Radi ovakvih i sličnih izjava Hebrang je ubijen od antifašista koji se danas javljaju kao slijednici Hebrangovog koncepta hrvatske države, a zapravo su cijelo vrijeme do 1991. godine bili protiv takve države.

Slijedeći i poštujući vrijednosti antifašističke, demokratske i slobodarske ideje ZAVNOH-ovske Hrvatske, nastala je suvremena hrvatska država.

Nastala je Hrvatska koja je, na žalost, uz ogromnu cijenu tisuća ljudskih žrtava, očuvala svoju opstojnost u herojskoj pobjedi, u Domovinskom ratu, zadavši smrtonosni udarac ozloglašenom agresoru - **neofašističkoj i zločinačkoj komponenti bivše zajedničke države**, predvođenoj jugoslavenskom nenarodnom armijom.

Bez antifašističke borbe i odluka ZAVNOH-a ne bi bilo moguće ni osamostaljenje i obrana Republike Hrvatske početkom devedesetih godina prošlog stoljeća. Zbog toga je važno da se obilježava obljetnica ZAVNOH-a pod pokroviteljstvom Hrvatskog sabora, ne samo da potvrdimo našu antifašističku orijentaciju, nego i da iskažemo zahvalnost svima onima koji su u antifašističkoj borbi, ali i u Domovinskom ratu dali doprinos uspostavi samostalne Republike Hrvatske.

Eto tako gleda službena Hrvatska na ZAVNOH i prema ovome što je ovdje napisano Hrvati će biti i moraju biti zahvalni ZAVNOH-u, odnosno njezinim antifašističkim učesnicima zauvijek i vječno, odnosno toliko koliko će trajati sadašnja Hrvatska država, a to može biti 50, 100, tisuću ili više tisuća godina.

To što je u ispisanim citatima napisana " neprobojna " legura istina i laži kao jedina hrvatska istina to nikoga nije briga.

Svatko tko bi se protivio ovako izloženom gledištu prema ZAVNOH-u tretiran je, ili bi bio tretiran, kao osoba koja ne poštuje hrvatske institucije, t.j. institucionalno mišljenje osoba koje predstavljaju demokratski izabranu vlast.

Kada se slože u " antifašističkom " mišljenju predsjednik države, predsjednik vlade i predsjednik Sabora, onda je to ISTINA koju moraju prihvaćati svi ostali građani bez obzira da li je riječ o istini ili laži.

Onaj tko bi se protivio takvom " **tripartitnom demokratskom zaključku** ", u najmanju ruku bio bi neka vrsta sumnjivca koji ne uvažava niti poštuje hrvatsku državotvornu tradiciju koja, eto kao što vidimo, ozbiljno i odlučno počinje tek odlukama ZAVNOH-a.

Međutim, što je istina u svemu tome izgleda današnje Hrvatske dužnosnike ne zanima, jer su uvjereni da je istina upravo takva kako govore i pišu o povezanosti ZAVNOH-a i sadašnje Hrvatske države, koje ne bi bilo, kako se stalno naglašavaju , da nije bilo ZAVNOH-a.

Samostalna hrvatska država kao što znamo, uspostavljena tek 1991. godine, oko 57. godina nakon ZAVNOH-a i to nakon teškog i krvavog četverogodišnjeg rata " uz ogromnu cijenu tisuća ljudskih žrtava u herojskoj pobjedi, u Domovinskom ratu, zadavši smrtonosni udarac ozloglašenom agresoru - neofašističkoj i zločinačkoj komponenti bivše zajedničke države, predvođenoj jugoslavenskom nenarodnom armijom. "

Već ovaj citat govori o kavom političkom konglomeratu se radi, jer se, kao što vidimo, govori i o nekakvoj " **neofašističkoj zločinačkoj komponenti** ", koja je očito komponenta koja je napala hrvatsku državu, a ta komponenta, što autor citata ne kaže, više od 60 godina su jugoslavenski antifašisti sa bezbroj antifašističkih odlikovanja koje im je dodijelio najveći antifašist svih vremena drug Tito.

Dakle, nismo ni " zinuli " a u ustima nam je već politička laž koju moramo žvakati i progutati da bi hrvatski antifašizam vječno živio i uz cijenu naknadnog povraćanja.

Zašto povraćanja?

Zato što zdravom čovjeku mora postati zlo radi toga što današnji antifašisti citiraju Hebranga kao glavnog organizatora, konceptora i tvorca ZAVNOH-a s Ustavom države Hrvatske, što su veliki antifašisti Tito Kardelj, Đilas, Ranković, i ostali članovi politbiroa , odmah poništili kao separatistički i kontrarevolucionarni akt.

Kako to antifašistički progutati, a ne povratiti, kada se taj veliki hrvatski antifašist Hebrang od strane velikih jugoslavskih i hrvatskih antifašista, zahvaljujući upravo ZAVNOH-u označava i proglašava fašistom - ustašom!???, kojeg se, kao što se zna, po komunističkoj antifašističkoj proceduri i praksi osuđuje na smrt i ubija.

I to bi trebao biti antifašistički temelj današnje Hrvatske države?

Ako to nije gorko za povraćanje, onda što jest ?

Prema tome, bio bi elementarni red da hrvatski političari svom narodu prvo objasne o kojem antifašizmu govore, koji antifašizam " vječno " promoviraju, Hebrangov ili Titov?

Ako govore o Hebrangovom antifašizmu onda lažu hrvatskom narodu, jer takav antifašizam nikada nije postojao, budući je prema Titovim riječima Hebrang bio separatista i partner ustašama - fašistima, a ne jugoslavenskim antifašistima koje je prokazivao i davao ubijati.

A ako se govori o Titovom antifašizmu onda hrvatski političari govore istinu, jer su Titovi komunisti - partizani bili dosta jedini pravi antifašisti, kakav je bio Staljin i njegova boljševička komunistička partija.

Ako je tko bio antifašist onda je to bio Staljin, a ako je gdje bilo antifašista to su bili Rusi, jer su upravo njih napali fašisti (nacisti), a Tito je bio veliki prijatelj Staljina i Rusa prije napada, za vrijeme napada i nakon pobjede.

Ako je taj antifašizam temelj ZAVNOH-a, a ZAVNOH temelj današnje hrvatske države, onda htjeli mi ili ne, Hrvatska je i dalje Titova komunistička antifašistička država u kojoj caruju podvale i laži, što je također značajka primitivnih političara, jer staljinov antifašizam nema nikakve veze s hrvatskim , jer je ruski antifašizam bio " bitka za domovinu ", dok je ZAVNOH bio tek bitka za uspostavljanje " domovine ".

Boriti se za već postojeću napadnutu državu je jedno, a boriti se za uspostavljanje nove još nepostojeće države je nešto posve drugo.

Zato je teško za vjerovati da su tri hrvatska predsjednika koji zdušno promoviraju antifašizam star 60 i više godina nakon završetka 2. Svjetskog rata, primitivci, koji ne znaju da je antifašizam bio rat protiv fašista i da su fašisti bili Nijemci, a antifašisti Rusi.

Isto je bilo i u Hrvatskoj ! Fašisti su bili Talijani, Nijemci i ustaše, a antifašisti su bili Titovi jugoslavenski partizani, među kojima su bili i hrvatski! Tu Hebrangovom antifašizmu nema ni traga, jer su nalogom Tita svi poubijani ili ekskomunicirani kao kolaboranti s fašistima ustašama.

To bi naši predsjednici zacijelo morali znati, i vjerojatno znaju, pa stoga mora da se radi o nečem drugom , a to je po svemu sudeći " **armirano betonska konstrukcija** " laži i obmana koju su godinama gradili i armirali Tito i njegovi antifašisti.

Ta čvrsta antifašistička konstrukcija ne da se lako srušiti, jer su u izgradnji učestvovali i mnogi Hrvati koji su i danas živi i još uvijek jesu faktor sadašnje hrvatske države.

Čak stvaraju i svoj antifašistički pomladak!?

Koliko je antifašizam teški hrvatski politički slučaj najbolje govori Tito kada pred smrt u Karađorđevu o hrvatskom komunisti antifašisti Hebrangu kaže:

" Osim toga, kad već govorim o Andriji, dobro je tu nešto reći i o drugim političkim potezima koje je, po nalogu "svojih" radio, a u vezi su sa ustankom.

On, kao predsjednik Vojne komisije CK KPH, bio je protiv ustanka i za pasivizaciju KPH.

To je dokazana istina.

Svi oni koji su bili za ustanak, za njega su bili "izdajnici", a neki, kao Marko Oresković, izgubili su glavu jer su protivno Andrijinim nalogima, bez njegova odobrenja pošli i organizirali ustanak. Takva konfuzna situacija u Hrvatskoj, a posebno u Zagrebu, poticala je Andriju da sabotira i oslobađanje "Kerestinačkih zatvorenika". Zasto je Andrija, mimo znanja i Končara i CK menjao plan bijega "Kerestince" ne znam.

Kasnije je Končara "uvalio" u tu igru, pa je i njegov put u Split pokazao ustaškoj policiji. To se zna, ali se ne zna da je i Ivo Lola Ribar žrtva Andrijine izdaje. Lola mu je smetao jer sam u njega imao poverenja i odredio ga da nas zastupa kod saveznika, da se bori za priznavanje AVNOJ-a kao legitimne vlasti u Jugoslaviji.

To je Hebrangu smetalo, pa je svojim "gazdama" u Zagrebu preko šifranta Čačića "otkucao" plan leta Lolinog aviona sa Glamočkog polja.

Sve to historičari znaju, nešto je objavljeno ali ono u "rukavicama" da se nekoga ne bi uvrijedilo. No, smrću Hebranga to je još uvijek tabu tema. Mnogi su skloni, posebno u Hrvatskoj, braniti Andriju, tvrdeći da sam ja taj koji je dao likvidirati Hebranga. Vjerujem da će i Vlado i Kosta takve insinuacije, na moj račun, demantirati. Vidite drugovi, svuda su historičari utvrdili da je po nalogu Hebranga, maja mjeseca 1944. godine napisan "Privremeni ustav Hrvatske" u kojem su autori, po njegovom inzistiranju, napisali i dijelove o visestranačju, o postivanju privatnog vlasništva - kapitaliste, o vjeronauku u školama, o obaveznom sklapanju braka u crkvi.

Kasnije sam dobio dokument da su autori bili Andrijini ljudi iz HSS-a. I još nešto, kad je u pitanju koncept takvog Ustava, istraživači su dokazali da je u tom Ustavu naznačen i konfederalni status Hrvatske u okviru Jugoslavije. Naime, zastupnici iz Hrvatske u AVNOJ-u morali su dobiti verifikaciju za svoje istupe. Ako bi ZAVNOH, po Andriji dao negativno mišljenje o istupima njihovih zastupnika u AVNOJ-u donete odluke AVNOJ-a ne bi se trebale provoditi u Hrvatskoj. "

" Sto je (antifašist() Andrija radio u Zagrebu, na robiji i poslije nje, kakav je imao stav prema ustanku u Hrvatskoj i njegova suradnja sa ustaškim pokretom poznata je historičarima, a i užem krugu naseg rukovodstva . No, malo njih zna da sam ja, maja mjeseca 1941. godine zbog Andrijine "političke igre" i razgovora koje je on vodio još aprila 1941. godine sa Lorkovićem i Budakom o stvaranju KP NDH i odvajanju od KPJ, morao bježati iz Zagreba. Da nije bilo dr Srećka Silovića, Josipa Kopinića i Mustafe Golubića, koji su me na vrijeme obavijestili sto mi se sprema u Zagrebu, ja bih "zagnojio" u tom gradu. Morao sam bježati u Beograd.

Naime, ja sam smetao Andriji da ostvari svoj stari plan i odvoji KPH od KPJ. Za moju sreću "procurila" je informacija da se sprema moja likvidacija. Tu informaciju je kod dr Silovića, velikog mestra masonske loze, "izlajo" dr Budak mason, a i Kopinič i Golubić dosli su do takvih informacija, pa sam se na vrijeme "sklonio" u Beograd. Mojim "bjegom" iz Zagreba propao je Hebrangov plan o stvaranju KP NDH, jer sam ja u "Proleteru" napisao komentar: "Zasto smo jos uvijek u sastavu KPJ?" Sve ovo govorim pred krunskim svjedocima tih zbivanja, Vladom i Kostom i oni mogu posvjedočiti tu istinu. Da smo 1948. godine, kad je Andrija uhapšen sudili njemu danas bi njegov slučaj bio rešen, a zasto nismo, pitajte Bakarića. "

Nakon što se pročita ovakav Titov iskaz o Hebrangu i kada se Hrvatima govori da je Hebrang " otac " ZAVNOH- a i tadašnjeg ustava hrvatske države, onda se svaki HRVAT mora zapitati o čemu to govore današnji hrvatski političari? Da li o ustaškom Hebrangovom ZAVNOH-u, ili o komunističkom Titovom ZAVNOH-u.

Budući da ZAVNOH nisu organizirali titovi jugoslavenski antifašisti, već su ga organizirali " ustaše " , onda nije ni antifašistički kako ga antifašisti prikazuju, a neoprezni hrvatski političari podržavaju.

Osim Titove jasno iznesene tvrdnje da je Hebrang surađivao s ustašama i bio njihov doušnik - krtica u antifašističkim redovima, Tito jasno kaže da je Hebrang bio protiv KPJ, i da je ZAVNOH usmjerio na odluke o stvaranje (nezavisne) države hrvatske (NDH) bez ustaških i boljševičkih komunističkih obilježja.

Čak štoviše, Tito kaže da je bio donesen i Ustav koji govori o takvoj nekomunističkoj Hrvatskoj.

Stoga se postavlja umjesno pitanje: O kojem to antifašizmu govore hrvatski političari? Da li o Titovom ili Hebrangovom? Ako govori o Hebrangovom, onda govori o " ustašoidnom " antifašizmu Hebranga, a ako govori o Titovom, o čemu se jedino i može govoriti, onda govori o boljševičkom komunističkom antifašizmu kakav je bio Staljinov i Titov.

Ako se pažljivije pogleda današnja politička scena Hrvatske onda se razabire da antifašistički govori u Hrvatskoj promoviraju Titov antifašizam pod firmom nekakvog demokratskog ZAVNOH antifašizma bez Hebranga.

Čim je hrvatski ZAVNOH " kihnuo " odmah je bio i uništen, jer Tito i KPJ-u u odmah pokreću antihrvatsku, ili bolje reći antihebrangovsku kampanju, jer je ocijenjeno, da su odluke ZAVNOH-a antipartijske i antikomunističke te da Hrvatska klizi u separatizam.

Tako na odluku da se osnuje hrvatska telegrafske agencije - TAH, Tito u svom brzojavi Hebrangu kao glavnom kreatoru ZAVNOH-a piše:

" Odmah obustavite rad te vaše tzv. telegrafske agencije – TAH. Što to uopšte znači?

Klizite punom parom u separatizam.

Zar ne vidite da i federativno uređene države imaju jednu službenu telegrafsku agenciju.

Neka vam primjer bude Sovjetski Savez ako nitko drugi." (SSSR je imao jednu novinsku agenciju nazvanu Telegrafska agencija Sovjetskoga Saveza – TASS.)

Dan nakon brzogjava Andriji Hebrangu, antifašist Tito šalje poruku antifašistu Edvardu Kardelju koji je boravio u Sloveniji:

"Putuj hitno u Hrvatsku. Tamo prave nevjerojatne gluposti. Prvo, ZAVNOH je prihvatio odluku prema kojoj je vjeronauk obavezan predmet u školama. Drugo, osnovali su nekakvu telegrafsku agencije TAH. Sve to dokazuje da su separatističke tendencije vrlo jake i to čini se kod naših drugova.

S time se ne treba šaliti, jer ćemo morati poduzeti najoštrije mjere. Za sve to smatram odgovornim Andriju.

Ispitaj stvar i ako se Andrija ne bude držao takvih gledišta, morat ćemo ga maknuti s dužnosti sekretara CK-a."

Već ovi citati jasno govore da su se ZAVNOH-om antifašisti podijelili na Hebrangove i Titove, na Hrvatske i Jugoslavenske.

Posljedice te podjele su, kao što se zna, bile katastrofalne za hrvatski antifašizam, jer su svi vodeći antifašisti hrvatske poubijani, ili su maknuti od strane jugoslavenskih antifašista **koji su se vremenom, kako kaže visoki hrvatski dužnosnik, pretvarjau u neofašiste**, tako da zapravo imamo antifašiste koji su postali fašisti, i antifašiste koji postaju antifašisti borbom protiv tih svojih dojučerašnjih drugova antifašista!?

Recimo, Blagoje Adić, Kadijević, Gošnjak, Koća Popović, Mijalko Todorović, Đilas, Bakarić, Kardelj, Simo Dubajić i na tisuće drugih oficira JNA, oznaša, udbaša, sekretara svi su bili ANTIFAŠISTI na čelu s najvećim antifašistom Titom.

I sad , prema onome što govore i pišu hrvatski dužnosnici Hrvati bi morali biti dovijeka zahvalni tim Titovim atifašistima kojih da nije bilo ne bi bilo ni sadašnje Hrvatske države, a cijelo vrijeme su bili protiv hrvatske države!?

Treba se samo prisjetiti da je Tuđman govorio kako je današnja Hrvatska ostvarenje Hebrangovog koncepta hrvatske države i upravo zato što su po konceptu to dvije iste države, tuđmanova Hrvatska od prvog dana do danas je ustaška, kao što je bila i Hebrangova u konceptu od prije 60 godina.

Razlika između te dvije države je samo u tome što je Hebrangova bila i postala politička fikcija zahvaljujući Titu i antifašistima, dok je tuđmanova Hrvatska postala politička stvarnost, zahvaljujući dragovoljcima i hrvatskim braniteljima, koji su, ako se prisjetimo, opet bili ustaše, a izgleda da još uvijek jesu, jer zajedno s hrvatskim narodom vole slušati Thompsonove domoljubne " ustaške " pjesme.

Tako svjesno ili nesvjesno, namjerno ili nenamjerno Hrvatima se nameće neki novi pužajući Titov antifašizam, budući se govori o " neofašistima " koji su napali Hrvatsku i još uvijek ju napadaju.

Svi smo svjedoci kako jedna provokativna glava mladića sa stiliziranom ustaškom kapom napravi antifašističku uzbunu, kao da su svi Hrvati, ili većina njih na Thompsonovom koncertu ustaše, ili neustaše, ali dugog " tipa " od onih koji su napali hrvatsku državu.

Te stilizirane ustaše i Thompsonom zajedno s " opasnim " slušateljima fašističkih pjesma treba maknuti i umjesto njih treba instalirati osvjedočene jugoslavenske antifašiste, isto kao i za vrijeme ZAVNOH-a.

Nacionalni Hrvati i domoljubi " marš van ", a umjesto Vas dolazimo MI koji znamo što je zločinačko i genocidno ustaško hrvatstvo, tako nekako izgleda sadašnja antifašistička poruka Hrvatima.

To je zapravo MATRICA koja u hrvatskoj traje od ZAVNOH - a do danas, dakle 65. godina, a primitivni Hrvati to i dalje trpe, čak štoviše neki čak i podržavaju!?

Ovakav politički mazohizam nad vlastitim narodom mogu izvoditi samo Titovi antifašisti s velikim i dokazanim iskustvom za ubijanje, blaćenje i stigmatiziranje Hrvata bilo da su pavelićevi ustaše ili hebrangovi partizani, ili su tuđmanovi zločinci.

Da bi se na neki način ponovno afirmirao antifašizam kao hrvatska politička i narodnu vrijednost nastoji se na razne načine govoriti o nekakvom demokratskom antifašizmu, a svi znamo da je postojao samo jedan i to diktatorski boljševički antifašizam Staljinovg i Titovog koncepta.

Amerikanci i britanci nikad nisu bili antifašisti, već samo antinacisti, jer su ratovali protiv nacističke Njemačke, a ne protiv fašističke Italije ili ustaške Hrvatske.

Iskrcavanjem snaga Saveznika na tlo Europe na Siciliji i Normandiji početak je kraja nacizma koji je zaključen 1945. godine.

One koje je trebalo osuditi osuđeni su, a svi ostali nacisti - fašisti postali su građani njemačke i suradnici dojučerašnjeg najvećeg neprijatelja SAD-a i Velike britanije.

Za razliku od takvih " antifašista " , hrvatski, t.j. jugoslavenski antifašisti nastavljaju ratovati dalje, sve do danas 63. godine nakon završetka rata, što samo dokazuje da se radi i da se radilo o ekstremnom političkom primitivizmu koji se još uvijek sugerira hrvatskom narodu kao vrijednost, i to ne makar kakva vrijednost, već kao vrijednost na kojoj se utemeljuje sadašnja hrvatska država.

I da stvar bude gora, da bi se branilo ono što se braniti više ne da , kaže se, da je antifašizam napravio zločine, ali da ti zločini ne umanjuju pozitivne strane

antifašizma, kao što zločini u Domovinskom ratu ne umanjuju čistoću i pozitivnu stranu Domovinskog rata.

Uspoređivanjem antifašističkih zločina koji dosežu brojku i do 170.000.000 ubijenih ljudi, ili u Jugoslaviji do 1.000.000, sa zločinima u Domovinskom ratu u kojem su Hrvati ubili možda najviše 1000 Srba, a Srbi najmanje 10.000 Hrvata, je doista degutantno za svaku političku pamet, ali izgleda ne i za antifašističku!?

Dakle, sve se čini da se pod svaku cijenu želi reafirmirati jugoslavenski antifašizam, jer hrvatskog nije ni bilo, kako bi Hrvati zavijeka morali slaviti vlastite progonitelje i ubojice.

To je nešto začuđujuće i nepoznato u svijetu, da žrtva mora slaviti svog neprijatelja i ubojicu, kao što je to bilo u boljševičkoj komunističkoj Rusiji, ili Titovoj Jugoslaviji, vidno izraženo na Golom otoku.

Ljudi su antifašistički tučeni, mrcvareni i ubijani da bi u Rusiji slavili Staljina, a u Jugoslaviji i Hrvatskoj Tita i partiju.

Izgleda da hrvatski antifašizam takvu praksu nastavlja, jer je nečuveno da Hrvati moraju antifašistima biti zahvalni i slaviti ih, iako su ih ubijali i mrcvarili za vrijeme rata, poslije rata i u Domovinskom ratu.

Mnogim ljudima, kao i autoru ovog teksta, a naročito dragovoljcima i braniteljima nije jasno zašto moraju biti poklonici antifašizma kada su ih antifašisti (sada neofašisti kako kaže Šeks) napadali i ubijali kao u Vukovaru?

Koje to antifašiste Hrvati trebaju štovati?

Titove, Bakaričeve, Kardeljeve, Rankovičeve, Đilasove..... i t.d ili Hebrangove koji su poubijani prije 60 godina?

Ili su to možda samo Tuđmanovi i Mesićevi antifašisti kao sljedbenici Hebranga? Ljudima kao i meni nije jasno kako i zašto današnji dužnosnici hrvatske države nagone svoje građane da štuju ZAVNOH kojeg je izmislio i vodio doušnik, špijun i ustaša Hebrang, tako barem kaže prvi i " pravi " antifašisti Tito !?

Hebrang je za antifašiste Tita, Kardelja i cijeli politbiro, za sve generale JNA i titove drugove bio ustaški špijun i kolaborant!?

I ne smo to, već hrvatski antifašist Hebrang, tvorac ZAVNOH-a daje nalog za likvidiranje još većeg antifašiste od njega prije nego što je antifašistička borba počela!?

Što je sad to? Hrvatska politička ludnica ili je pokušaj ponovne prevare Hrvatskog naroda?

Akademik Mirko Vidović , a ne " dragovoljac u tenisicama ", ili stilizirani provokator ustaša na koncertu, već hrvatski akademik, piše: " Taj isti Đilas je

objavio u Beogradu i dokumenat kojim je cinkario Hebranga. I usput utvrdio da za vrijeme rata Hebrang nije htio ni čuti da bi NDH bila poništena i razbijena, jer je svrha Hebrangova Partizanskog pokreta bila - istjerati strane okupatore i uspostaviti u Zagrebu demokratsku vlast na čitavom prostoru NDH. "

Zašto se današnji hrvatski antifašisti ne izjasne da pripadaju takvom Hebrangovom antifašizmu, ili zašto ne ukažu na svoje dragovoljačke postrojbe u Domovinskom ratu, ili ono najmanje, zašto ne ukažu na druge vidove svog antifašističkog doprinosa u Domovinskom ratu ?

I tako htjeli mi ili ne " **u hrvatskoj političkoj fašističkoj i antifašističkoj ludnici** " imamo antifašistu Hebranga koji je prema drugim antifašistima fašist - ustaša, a nakon 60. godine od fašiste - ustaše ponovno postaje antifašist, dok stari antifašist Tito i drugovi antifašisti i postaju neofašisti.

U ovakvoj antifašističkoj akrobatici ne snalaze se čak ni klauni u cirkusu, ni akademik Vidović, a kamo li da bi se snašli dragovoljci i branitelji " u tenisicama " ?

Koju i kakvi državu su to branitelji branili od najeзде neofašista , ustašku ili partizansku, ili možda nekakvu drugu, ni ustašku ni partizansku, već samo HRVATSKU?

Ta " **neofašistička i zločinačka komponenta** " o kojoj govori Šeks prigodom svoji " antifašističkih " govora nije drugo nego antifašistička komponenta upravo te " **zajedničke komunističke boljševičke države** " u kojoj su hrvatski antifašisti cijelo vrijeme bili vrlo aktivni protiv, a ne za Hrvatsku državu.

Naravno to su manje-više sve Titovi drugovi **subnorovci**, koji se sada prodaju pod firmom hrvatskih antifašista, a bili su ekzekutori i uništavači Hrvata.

Dovoljno je spomenuti samo 1971. godinu i njihovu antifašističku ulogu u suzbijanju hrvatskog nacionalizma i separatizma.

Upravo ta činjenica kazuje da današnji hrvatski dužnosnici na pogrešan i netočan način sugeriraju hrvatskim građanima, naročito Hrvatima, da su antifašisti Hrvatske jednakovrijedni, ili čak povijesno vredniji od dragovoljaca i branitelja Hrvatske države koju su branili i obranili hrvatsku državu od napada " **neofašističkog agresora** " koji je 60 i više godina kićen antifašističkim ordenima?

Što je zapravo bio ZAVNOH nitko ne govori, osim iznošenja političkih fraza.

Zašto se građanima hrvatske ne daju originalni zapisnici, i odluke i reakcije titovih antifašista na ZAVNOH, na Hebranga, na sve tadašnje hrvatske komuniste nacionaliste, da bi sadašnji građani Hrvatske autentično vidjeli o čemu se radi.

Kad bi se to učinilo i vidjelo tek tada bi se moglo govoriti o ZAVNOH- u samo kao POKUŠAJU da se kroz partizanski rat u verziji poraza sila osovine, a time i

NDH kao suradnice nacizma, nakon rata ustanovi država Hrvatska s prerogativima države.

Osim toga iz tih dokumente bi se vidjelo da je cijeli koncept ZAVNOH-a vođen autentično od strane hrvatskih partizana - komunista na čelu s Hebrangom i suradnicima bez znanja Tita i njegove KPJ-u i politbiroa, o čemu svjedoči niz dokumenta i neposredne negativne reakcije Kardelja i Tita na zaključke ZAVNOH-a.

I upravo stoga što je ZAVNOH bio politička manifestacija sa sadržajem bez znanja Tita i politbiroa, ZAVNOH je poništen, a Hebrang ekskomuniciran i na kraju je ubijen

Suština stvari je u tome, da se hrvatski antifašisti boje da će morati kad tad priznati da su za vrijeme partizanskog rata surađivali su vlastima NDH i ustašama, a naročito s domobranima, o čemu postoje mnoga svjedočenja, dokumenti i činjenice, a jedna seže sve dotle da je Hebrang razmišljao čak i osnivanju KP NDH, kako bi spasio hrvatsku državu, a ne je uništio kao su to činili i učinili Titovi antifašist komunisti partizani.

Sve su to povijesne činjenice koje se Hrvatima, a naročito mlađim naraštajima zataškavaju, skrivaju ili se potpuno pogrešno namjerno ili nenamjerno izvrću i pogrešno tumače.

Tako na primjer, u pripremi je revizija školskih udžbenika u kojima će se " istinski " prikazati Pavelić, NDH i ustaški režim, protiv čega ni jedan Hrvat vjerojatno nema ništa protiv, ali što je s istinskim prikazivanjem Titovog komunističkog boljševičkog antifašizma u Hrvatskoj i uloge u poništavanju odluka ZAVNOH-a i uništavanju Hrvata i hrvatske države?

Hoće li se i to korektno i istinski prikazati ?

Kad bi se to učinilo, a trebalo bi, ne samo radi djece, već i radi odraslih, vidjelo bi se pravo lice antifašizma za vrijeme rata, poslije rata, 1971. godine, poslije smrti Tita i za vrijeme Domovinskog rata.

Vidjelo bi se da su ustaški zločini minorni prema zločinima partizana, komunista i antifašista , kako po količini zločina tako i načinu izvršenja.

No to komunisti antifašisti nikako ne žele, već samo žele prikazati ustaše kao zločince i zločinačku NDH kako bi dalje mogli manipulirati s Hrvatima kao "**zločinačkim i genocidnim narodom** ", još od Karla Marksa.

To je taj silni primitivni poriv da se drugog čini smrdljivim bacajući vlastita govna na drugog, kako bi bacač govana ostao čist !?

Ustaše su činili zločine, a sada i antifašisti priznaju da su također činili zločine.

Mogu li se konačno ta dva zločina međusobno poništiti, da bi ostalo ono zdravo u jednom i drugom jedno te istom JEDNOM hrvatskom narodu.

Kao što je već napisano, nemoguće je da su svi ustaše bili zločinci kako što je nemoguće da je sve NDH-azijsko bilo zločinačko, kao što je nemoguće da su svi antifašisti bili zločinci i da je sve bilo zločinačko u komunističkom antifašizmu.

Upravo ta istina, koju izgleda ne priznaju samo političari primitivci i primitivci općenito, mogla bio biti i trebala bi biti " kopča " istine i pomirenja između hrvatskih fašista i hrvatskih antifašista, a ne da se uporno inzistira i truje hrvatski narod fikcijama, umišljajima, utvarama i simbolima, kako to inače čine šizofrenici i paranoidni ljudi, da bi antifašizam " vječno " živio u hrvatskom narodu!?

Nema više te sile i tog trika koji bi mogao odstraniti i slovo " U " i učinit ga ustaško zločinačkim dok se hrvatskom drugi diče i kite sa antifašističkom zvijezdom petokrakom.

To je nemoguće stoga, što je to i simbol početka Domovinskog rata (HOS), a postao je i simbol mladih koji ga ističu kao provokaciju, ili kao inat antifašistima koji kažu da je to zločinački simbol, a zvijezda petokraka nije.

Što god se više bude u to uplitala politika , što god se bude više stigmatiziralo i branilo to će ustaški simboli postati " miliji i draži ", ma što pisalo u udžbenicima o istini " u 2. Svjetskom ratu, endehaziji i partizanima, jer je mladi ljudi danas poznaju uzroke i znaju što se događalo za vrijeme Domovinskog rata, a što poslije.

Upravo stoga što ZNAJU ne trebaju nikakvog tutora, savjetnika ili učitelja.

Osim toga akteri sadašnje političke scene trebali bi znati da se sve što se zabranjuje postaje zanimljivije, pa umjesto da se osude zločini ustaša i antifašista komunista partizana istodobno i na istom mjestu i pruži ruka pomirenja, kao je učinjeno u Srbiji između antifašista komunista i četnika, u hrvatskoj se i dalje potiče fašističko antifašistički rat, kao da su svi Hrvati primitivci i budale i ne znaju tko je tko u Hrvatskoj ?

Ako su se srbijanski antifašisti komunisti mogli pomiriti sa fašistima četnicima , koji su i službeno postali antifašisti, zašto to ne bi mogli napraviti i Hrvati , umjesto da se ponižavaju, vrijeđaju i poništavaju.

Eto to je taj politički hrvatski primitivizam koji nikako da pređu barijeru vlastite sramote i postane koliko toliko uljuđen bez komunističko - antifašističke retorike.

A ako je Europa antifašistička i ako slavi dan antifašizma kao dan pobjede nad Hitlerovim nacizmom, neka slavi , ali ta Europa nema ni u primisli da je utemeljena na antifašizmu, kako se to kazuje Hrvatima.

Sve Europske države, čak i Rusija, odavno su iz vokabulara i " političkog jelovnika " izbacili i fašizam i nacizam, jedino glupi Hrvati još uvijek " ratuju " i međusobno se potiru zato što je jedan Hrvat bio ustaša, - fašist , a drugi partizan - antifašist .

Za aktualno " antifašističko " stanje u Hrvatskoj veliku odgovornost snose hrvatski povjesničari, humanistički intelektualci i glavni političari Hrvatske koji govore o antifašizmu, a ne kažu o kojem antifašizmu govore, o Titovom, ili Hebrangovom?

Ako govore o Titovom antifašizmu, a to je danas u Hrvatskoj glavna poruka, onda govore o antifašizmu koji je nemilice ubijao Hrvate i devastirao Hrvatsku do mjere genocida, a ako govore o Hebrangovom " ustaškom " antifašizmu onda takav antifašizam u Hrvatskoj nikada nije postojao!

Ako se govori o Hebrangovom antifašizmu, što je vjerojatno, onda ni jedan Hrvat nema ništa protiv, čak naprotiv, obuci će Hebrangovu partizansku odoru koja na kapi iza zvijezde petokrake ima i slovo "U ", kao što je kod srpskih komunista antifašista na drugoj strani Titove slike, bila slika Draže ili Kralja.

Naime, prema Titovom svjedočenju Hebrang je bio ustaša, i od toga svjedočenja hrvatski antifašisti će se teško izvući, ma što činili i ma koliko lagali, jer je to danas ne samo svjedočenje već je i povijesna istina.

Treba samo pročitati zapisnike s partijskih sastanka na kojima se partijski sudilo Hebrangu, da bi Tito i njegovi antifašisti imali alibi za njegovu likvidaciju.

Dragovoljci i branitelji neće, niti se mogu pomiriti s tim da su se žrtvovali svoje živote za DRŽAVU koju su stvorili ANTIFAŠISTI komunisti ,a ne hrvatski narod i branitelji na temeljem proklamacija i odluka iz 1991. godine.

Hrvatski građani, mlađi naraštaji, svi dragovoljci i branitelji Hrvatske države moraju znati da je " [Tito nastao kao plod veličanstvenog dezinformiranja u zemlji i u inozemstvu.](#)

[Tito je kao sretni gubitnik ukradio Hebrangovu ratnu pobjedu te dopustio njegovu krvoločnu likvidaciju. "](#) , tako kaže svedok vremena pokojni akademik I. Supek.

I sada Hrvati trebaju slaviti i poštivati takvo " [veličanstveno dezinformiranje](#) " koje se kao dezinformiranje plasira i danas, upravo putem ZAVNOH-a, prisvajajući odluke ZAVNOH-a kao svoje.

Dakle, opet se prakticira titova komunistička manira da se prisvoji i ukrade tuđe.

Tako se i danas pokušava ukrasti ideja ZAVNOH-a kao ideja svih antifašista Hrvatske, čak i oni koji su bjelodano ubijali i stigmatizirali Hrvate od 1945 do 1990, a naročito od 1971. godine do 1990?

Jesu li svi ti antifašisti koji su zatvorili, ubili, odstranili i onesposobili 100.000 Hrvata 1971. godine?

Da li su hrvatski antifašisti kojima trebamo biti vječno zahvalni za postojanje sadašnje Hrvatske države? Pravi hrvatski antifašisti su odavno MRTVI jer su ih poubijali jugoslavneski antifašisti!!

Koga se onda to slavi i kome to trebaju biti zahvalni Hrvati? Ubijenima, ili onima koji su ubijali?

Hrvatima se laže i tako što se kaže da je NOB imao za cilj postići DEMOKRATSKO društvo, a zamo da je cilj bio postići jednopartijsko jednoglasno diktatorsko društvo, koje nikada nije bilo demokratko, već samo unitarističko i jednopartijsko!

U Hrvatskoj se i dalje slavi JUGOSLAVENSKI, A NE HRVATSKI ANTIFAŠIZAM I TO JE ONO ŠTO JE TRAGIČNO, ZBUNJUJEĆE I JADNO!

SLAVI SE JUGOSLAVENSKI ANTIFAŠIZAM ZATO ŠTO HRVATSKOG ANTIFAŠIZMA NIKADA NIJE NI BILO, ODNOSNO, ČIM JE NASTAO ODMAH JE I UNIŠTEN AKCIJOM JUGOSLAVENSKIH ANTIFAŠISTA NA ČELU S TITOM.

TO JE POVIJESNA ISTINA I TRAGEDIJA KOJA POČINE PRIJE POČETKA 2. SVJETKOG RATA, KADA JE TITO ANTIFAŠIST BOLJŠEVIK I KOMUNIST MORAO BJEŽATI IZ ZAGREBA DA NE BIO BIO UBIJEN OD HRVATSKIH " ANTIFAŠISTA "
?

Hrvatski antifašizam se izmišlja da bi se Hrvati i dalje zaludivali sa njihovom slavnom prošlošću u međusobnom bratoubilačkom ratu samo zato što je Hrvat u partizanima postao OSLOBODITELJ ANTIFAŠIST dok je drugi Hrvat u u domobranima ili ustašama bio OKUPATOR FAŠIST, zato što je tako rekao drug Tito i zato što je tako rekla partija!?

Da je to tako, govore sami antifašisti:

" Uspjehu borbe pridonio je i dolazak Vrhovnoga štaba Jugoslavije u zapadnu Bosnu. (A taj štab je zapravo pobjegao, a ne " došao " iz Srbije) .

To je omogućilo povezivanje velikih područja pod nadzorom partizanskih odreda. U Bihaću 26. i 27. studenoga 1942. g. bilo je prvo zasjedanje Antifašističkoga vijeća narodnog oslobođenja Jugoslavije (AVNOJ).

Ono je postalo najviše političko-predstavničko tijelo Narodno-oslobodilačkoga pokreta u Jugoslaviji. Razdoblje nakon kapitulacije Italije velika je prekretnica za NOP. Tada se on još više rasplamsao.

Svi su težili k stvaranju nove Jugoslavije, jer su partizanski odredi imali nadzor nad velikim područjima. U svrhu stvaranja nove Jugoslavije, (a ne države Hrvatske) , u Jajcu, 29. i 30. studenoga 1943. g., bilo je drugo zasjedanje AVNOJ-a, na kojemu su donijete vrlo važne odluke o budućnosti Jugoslavije.

Tom prilikom odlučeno je da se vrhovnom zapovjedniku partizana, Josipu Brozu, dodijeli zvanje maršala. "

Dakle, Tito je antifašistički MARŠAL koji još uvijek ima trg u Zagrebu za sve zaslugе koje je učinio Hrvatskoj, uključujući i one zaslugе koje se tiče ZAVNOH-a.

S tim njegovim zaslugama odbačena je bilo kakva autonomna hrvatska antifašistička misao, ili koncept, zauvijek sve do 1991. godine kada je hrvatska proglašena Državom, i obranjena od napada AVNOJ-vskih antifašista, koje eto Šeks naziva " **neofašistima** ".

Tako htjeli mi ili ne, prema kriterijima hrvatski političara i svi dragovoljci i branitelji Hrvatske države su antifašisti, ili su neoantifašisti, zato što su ratovali s neofašistima.

Što o tome kažu dragovoljci i branitelji to nikoga nije briga, važno je da se kontinuitet hrvatskog antifašizma održava i uz cijenu da su i branitelji antifašisti isto kao i njivo stari " drugovi " antifašisti iz partizanskog rata.

Danas je kristalno jasno da su jugoslavenski Titovi antifašisti, među njima i hrvatski, ratovali radi uspostavljanja nove komunističke Jugoslavije po uzoru na SSSR, dok su hrvatski dragovoljci i branitelji ratovali isključivo i samo za Hrvatsku državu.

Kako ta dva " antifašizma " hrvatski političari misle pomiriti, to izgleda smo oni znaju , čak i onda kada su sve državotvorne odluke ZAVNOH-a poništili upravo antifašisti, kao što su namjeravali poništiti i hrvatsku državu koju su branili branitelji za koju je Šeks pisao Ustav!?

Hrvatska još uvijek živi u teškom političkom primitivizmu koji ne razlikuje dostojanstvo od poltronstva, koje ne razlikuje istinu od laži, i zato što onaj tko je dao anulirati sve odluke ZAVNOH-a i koji je uvijek bio protiv hrvatske države ima trg u Zagrebu , i to je onaj, kao što se zna, koji je uvijek bio protiv hrvatske državnosti, kao što je to bilo 1943,1971. i 1990. godine.

Dakle, onaj tko je uvijek bio protiv hrvatske države taj ima trg u Zagrebu, a onaj tko je bio za Hrvatsku državu i koji je radi toga ubijen taj nema trga!

Ovako što može imati narod kojeg vode političari bez dostojanstva, bez bilo kakve odgovornosti prema vlastitom narodu.

Zato se predlaže u ime svih hrvatskih građana koji nikada nisu bili ni ustaše ni fašisti ni partizani antifašisti, a takvima pripada i apsolutna većina dragovoljaca i branitelja, da plebiscitarno zamole hrvatske političare zajedno sa svojim antifašistima iz 2. Svjetskog rata da prestanu terorizirati i prisiljavati Hrvate da budu antifašisti, koji nikada nisu bili ni fašisti ni antifašisti, da antifašistički misle i štiju antifašiste koji su takve čak i ubijali i u Domovinskom ratu.

Ima li koja dobrovoljačka antifašistička jedinica u Domovinskom ratu?

Ili su sve to samo borci " pod Konjuh planinom "?

Neka antifašisti i ljubitelji antifašizma svoje sjećanja i slavlja prenesu u svoje klubske prostorije, ako ih imaju, a Hrvatske puste na miru da žive bez fašizma i antifašizma u svojoj domovini Hrvatskoj.

Koliko je sve to zapravo teško i jedno govore sami antifašisti koji se hvale:

"Kroz naše komunistike antifašističke zatvore prošlo je, između 1945 i 1951 3,777.776 logoraša, dok smo likvidirali 586.000 narodnih neprijatelja".

Eto antifašizma kojeg Hrvati i dalje trebaju štovati i klanjati mu se, jer da nije bilo tog pogroma ne bi bilo ni Hrvatske države prema interpretaciji sadašnjih antifašista Hrvatske.

Oni nemaju pojma, ili se prave ludi da ništa ne znaju o Đilasovoj izreci " Hrvatska je morala umrijeti da bi Jugoslavija živjela ".

U antifašističkoj hrvatskoj često puta se čuje kako je Ustav iz 1974. godine također rezultat antifašističke demokracije koji je donesen zahvaljujući Titu.

Međutim, istina je da je upravo Tito bio protiv tog Ustava, pa evo pročitajmo što sam Tito kaže o Ustavu iz 1974. godine.

" Ja sam bio za novi Ustav, ali ne ovakav kakav je donesen. Bio sam protiv davanja državnosti pokrajinama i dijelovima Ustava koji omogućuju republikama izdvajanje iz federacije bez dogovora s ostalim republikama, odnosno referendumom cijele zemlje. I tada, a i sada vam ponavljam da će to "zlo" od ovih ustavnih prava pokrajina razbiti Jugoslaviju.

Pri donošenju Ustava rekao sam i Bevcu i Vladi, a i cijeloj ustavnoj komisiji, da su me nadglasali oni i Kardeljevi istomišljenici, ali da ću ih ja za 3 do 4 godine demantirati i dokazati da imam pravo. Da sam imao pravo dokazuje i ovo stanje na Kosovu, ali i u cijeloj zemlji. Ako vi, naša Armija ne budete radili na koheziji jedinstva, poslije mog "odlaska" sumnje će se moje i "zle" slutnje obistiniti. "

Ovdje vidimo da je antifašist Tito bio protiv, a ne za Ustav iz 1974. godine i da je vidio kao i mnogi drugi da poslije njega slijedi raspad Jugoslavije. imao je povjerenje samo u svoju antifašističku JNA, koja je , kao što znamo brutalno napala antifašističku Hrvatsku.

Tako imamo pojavu da jugoslavenski antifašisti napadaju hrvatske antifašiste, isto ili slično kao što je bilo nakon ZAVNOH-a, ili kao nakon 1971. godine.

I tako nakon 63 godine poraza fašizma antifašisti kažu da je " važno znati i zapamtiti da su odluke ZAVNOH-a, kao najvišeg ratnog zakonodavnog i predstavničkog tijela Hrvatske, bile presudne za održanje hrvatskog državnog kontinuiteta unutar socijalističke Jugoslavije i obrana Republike Hrvatske početkom devedesetih godina prošlog stoljeća.

Zbog toga je važno da se obilježava obljetnica ZAVNOH-a pod pokroviteljstvom Hrvatskog sabora, ne samo da potvrdimo našu antifašističku orijentaciju, nego

i da iskažemo zahvalnost svima onima koji su u antifašističkoj borbi, ali i u Domovinskom ratu dali doprinos uspostavi samostalne Republike Hrvatske. "

Evo vidite štovani čitatelju kako se Hrvatima laže da je Hrvatska unutar socijalističke Jugoslavije imala državni kontinuitet, a sam Tito je znao govoriti, što je već citirano, da će Sava prije poteći uzvodno nego što će Hrvatska postati država.

Ne samo da Hrvatska nije bila država ona nije bila ni samostalna republika, jer je sve važnije republičke odluke prije donošenja morao odobriti CK KPJ- u, t.j. Tito.

To su istine i činjenice, a ne bajanja da je status Hrvatske u SFRJ bio odlučujući za osamostaljenje hrvatske.

Odlučujuća je bila odluka hrvatskog naroda koja je izašla na vidjelo nakon referenduma koji je, između ostalih, organizirao i Hebrangov sin.

Zato Hrvati ni pod koju cijenu ne mogu, niti smiju prihvatiti, da je hrvatska imala državni kontinuitet u SFRJ, jer ako to prihvate akteri stvaranja hrvatske države 1991 - 1995. godine zauvijek će ostati apendiks antifašistima .

Kad bi glasogovornici minulih vremena za zahvalu stavili Hebranga i njegove hrvatske komuniste nacionaliste - domoljube i da mu se kao takvom podigne spomenik u Zagrebu, svaki pošten Hrvat bi se pridružio toj zahvali.

Ali dok se Hebrangov antifašizam zamjenjuje ili pokriva s Titovim antifašizmom, ZAVNOH će ostati samo obmana Hrvata.

Antifašistička sramota je da u Zagrebu postoji trg jugoslavesnkog antifašiste Tita, a ne Trg hrvatskog antifašiste Hebranga!?

Ta dva antifašista ne idu, niti mogu ići skupa, jer je za Tita Hebrang bio ustaša, nacionalist i separatist, kojeg je svojim boljševičkim antifašističkim sustavom denunciranja i optuživanja dao ubiti.

Tako izgleda da jedino Hrvati na svijetu imaju trg ubojice hrvata koji je prvi dao koncept hrvatske države kakav je danas.

To je presedan i apsurd koji će kad tad politički i moralno skupo koštati današnje promotore antifašizma zato što " krčme " antifašizam bez Hebranga

Gospodin Tomac, moramo ga i ovdje spomenuti, u svom tekstu " **Teror manjine nad većinom** " , kaže " **da se nešto počelo bitno mijenjati u hrvatskom duštvu.**

Terorizoirana domoljubna većina ne želi više podnositi teror agresivne manjine koja svako izražavanje domoljublja proglašava negativnim nacionalizmom, ustaštvom i " ognjištarenjem ".

U toj manjini naze se i antifašisti koji sa svojim sponzorima pokušavaju kao manjina nametnuti svoje prosudbene vrijednosti od prije 60 i više godina i da bez imalo stida i skrupula 130.000 ljudi na koncertu Thomposna nazivaju fašistima, ustašama i rasistima!?

To je današnja antifašistička slika Hrvatske koja lako može prerasti u fašističku ako tih 130.000 ljudi kažu " DOSTA " i prestanu pjevati.

U tom slučaju Hrvatska će ponovno preko noći od antifašističke postati fašistička, jer to traži Pusička, Budaj s drugovima " neofašistima ".

Takav antifašizam hrvatskoj ne treba, niti ga itko pametan želi.

A drugog nema!!

Ubijen je davne 1943. godine kada Pusička i Budaj nisu postojali.

Govor mrtvaca nekad zna biti naročito neugodan.

Hebrang je bio ustaša, a ne antifašist, tako kaže miljenik antifašista Tito!

Krajnje je vrijeme da mu Židov Budaj, Pusička i drugi osvjedočeni antifašisti, posmrtno sude, kao što su ga već jednaputa sudili.

Hebranga treba dva puta ubiti da bi po kriterijima Budaja i Pusičke postao antifašist.

No za ove stigmatore i to je malo, malo je jedan ustaša zvao se Hebrang ili Thomposn, oni trebaju najmanje 130.000 ustaša da bi imali antifašističkog posla do kraja stoljeća.

No što će raditi ako tih 130.000 ponovno zapjevaju " ustaške fašističke " pjesme?

S kim će onda " u boj u boj za primitivizam svoj. "

Autor: Geza